

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122010384
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8122010384.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 25. mája 2022 v Prešove, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Y. V., nar. XX. X. XXXX P. L., trvale bytom G. B. P., okr. L., t. č. v ÚVV a ÚVTOS L.,

je vinný, že

- v období od 27.07.2021 do 10.11.2021 v bytovom dome v G. B. P. XXX, okres L. a na príľahlom pozemku v denných a v nočných hodinách, najmenej dvakrát týždenne, búchal na dvere bytu svojej matky H. V., dožadoval sa, aby ho vpustila do vnútra, kričal, vulgárne jej nadával a vyhrážal sa jej smrťou, a potom, čo ho niekedy do bytu vpustila, jej v byte vulgárne nadával a vyhrážal sa jej, a v bližšie nezistenom čase v období od augusta do októbra 2021 v záhradke pri bytovom dome v G. B. P. XXX, C. L. mal svojej matke H.Ó. V. povedať: „Boha ci, me nejob, bo ked pejdzešat roky za tebe dostanem, ale ce tak jebnem!“, čo v nej, vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenie za zločin porušovania domovej slobody, ktorého sa mal dopustiť v jej byte, ako aj priestupky, ktorých sa mal voči nej dopustiť, vyvolalo strach o zdravie,

teda

- sa chránenej osobe (blízkej osobe) vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu,

čím spáchal

- pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Za to mu súd ukladá

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona pri neexistencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Trestného zákona ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkazuje poškodenú H. V., B.. X. X. XXXX, O. X. G. B. P. XXX, C.. L. s jej nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal dňa 4.3.2022 obžalobu na obvineného Y. V. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe ako vo výroku rozhodnutia.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného Y. V., svedkve H. V., prečítaním výpovede svedka T. T., výsluchom znalcov T.. W. K. H. T.. H. K., ako i listinnými dôkazmi a zistil nasledovné:

Obžalovaný Y. V. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný a ďalej uviedol, že mamu nikdy fyzicky ani psychicky netýral, má ju rád, no pripustil, že sa hádali raz alebo dva razy do týždňa, kde príčinou hádok bol alkohol, mame občas vulgárne nadával ale poprel, že by sa jej vyhrážal. Keď videl, že sa svieti a mama ho nechcela pustiť, tak neklopal jej na dvere, ale na parapetnú dosku a potom kedy ako ho pustila. Iným spôsobom sa do bytu nepokúšal dostať. Obžalovaný pokračoval, že občas ho zavolá aj sama mama a ďalej uviedol, že mal ťažšie detstvo, otec bol alkoholik a alkohol sem tam požíva aj jeho mama. On si vypije, keď má zlú náladu a tú má asi raz mesiac a pod vplyvom je väčšinou kludný a srandovný. Matka jeho pitie podľa neho vníma po svojom. Pokračoval, že hádali sa v byte a neboli použité vyhrážky, on k bytu nemá užívacie právo.

Pokiaľ obžalovaný vo výpovedi z prípravného konania prečítanej vzhľadom na rozpory uviedol, že čo sa týka toho búchania na byt, tak mama ho občas pustí a jej pomôže, ale mama ho nechcela pustiť minulý rok do bytu, tak skúšal vojsť cez balkónové dvere, za čo bol aj trestne stíhaný, obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že to bolo ešte pred dvoma rokmi a už si nepamätá, či prišla polícia a pripustil že raz matke zabúchal, ale nechal to tak, lebo mu povedala, že zavolá políciu.

Pokiaľ z prečítanej výpovede takisto vyplynulo, že keď bol vonku na záhradke a ostal tam spať, bolo to vo večerných hodinách, tak určite mame nebúchal často na parapetnú dosku alebo na okno, klopal nie často, keď mu bola zima a videl, že svieti tak jej zaklopal na parapetnú dosku alebo okno, ale keď mu povedala, že má ísť preč, tak šiel preč, nespomínal si už, či sa dožadoval vstup do bytu tak, že jej klopal a búchal na dvere okrem toho, že ho predtým pozvala aj vtedy, keď ho nepozvala, lebo so vstupom nesúhlasila a tiež si nespomínal, že by sa jej vyhrážal spôsobom popísaným v skutkovej vete a nevedel sa vyjadriť, či poškodil dvere do bytu matky páčením pri snahe sa dostať do bytu, kde na hlavom pojednávaní obžalovaný poprel, že by sa matke vyhrážal a nevedel sa vyjadriť, či poškodil dvere bytu.

Svedkyňa H. V. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že sa diala stále tá istá vec, obžalovaný nerobí, pije, túla sa, príde domov a chce jesť a keď je hladný a veľmi opitý, ona nemá šancu a ide volať políciu, vtedy sa ho veľmi bojí. Pokračovala, že či ho pustí alebo nepustí do bytu, on vojde do bytu aj so železnou tyčou. Ďalej uviedla, že syn sa snaží í dostať do bytu aj násilím, alebo spí celú noc pred dverami a ona má nervy v ťahu. K reakcii obžalovaného, keď nepustí obžalovaného do obydliia uviedla, že tento vojde do bytovky, búcha po dverách, chodí popod oblak a vždy po parapete búcha, volá že chce jesť a ona sa ho bojí, že sa stane nešťastie, aj ona má takú povahu, že ho urve po hlave, aby ho ukludnila alebo on ju. Svedkyňa tiež uviedla, že je vulgárny a nadáva jej a ona sa bojí, aby sa nestalo nešťastie. Pokračovala, že búchal jej na dvere aj po jeho odsúdení, to sa opakuje vždy, dobýja sa nasilu čo má v ruke. Dobýjal sa raz do týždňa a vyhrážal sa jej. Do bytu ho aj niekedy sama zavolala, lebo vie, že jej robotu urobí, aj ho zoberie, keď vidí, že je v poriadku, keď rozmýšľa zdravo, lebo roboty je stále, ale vždy sa to skončí tak, že prídu policajti. Ona má rada dobré vínko a rada sa baví. Pokračovala, že utekala, keď jej povedal vetu o päťdesiatich rokoch uvádzanú v obžalobe, keď pracovala v záhradke. Svedkyňa zároveň pripustila, že aj ona niekedy vulgárne nadáva

a veľakrát dostal, a to vtedy keď videla, že nevládze, ona sa biť nedá, niekedy sa „vymachol“, chytil jej ruky, buchol ju o múr a ona sa buď zamkla, utekala von a volala o pomoc, a to sa stalo často počas hádok, keď je poriadne opitý.

Pokiaľ z výpovede z prípravného konania prečítanej vzhľadom na rozpory vyplynulo, že niekedy je chodil búchať dva krát- trikrát do týždňa a niekedy pobúcha a keď mu povedala, že zavolá policajtov, potom odišiel, no niekedy si ľahol pred dvere a raz za čas udrel po dverách a ona znervóznela, keď bol za dverami, srdce jej búšilo, už nemohla spať, svedkyňa uviedla vo vzťahu k búchaniu, že je to ako chce jesť alebo je zima vonku, niekedy raz alebo niekedy dva krát a už si nepomínala presne kedy bolo, čo jej povedal vetu o 50 rokoch prenesenú do skutkovej vety, len vie, že vtedy robila v záhradke, bolo to minulé leto a doplnila, že utekala a potom sa už bála, lebo videla, že je s bezdomovcami „zdivetý“ a má záchvaty častejšie.

So súhlasom strán bola prečítaná výpoveď Marty Miklošovej z prípravného konania, z ktorej vyplynulo, že je susedou H. V., s ktorou vychádza normálne, potom čo táto vyhodila syna z bytu, je v podstate z neho bezdomovec, často sa potuluje po okolí, žobre peniaze, je neustále pod vplyvom alkoholu a ako tak sa drží len, keď je pri matke, ale keď sa vráti z mesta, príde opitý a vtedy vystrája, stalo sa, že sa pokúšal vlámať do bytu svojej matky, kedy jej poškodil vstupné dvere, rozbil jej aj balkónové dvere a v minulosti počula ako jej niekoľkokrát búcha na dvere a žiadal ju, aby ho pustila dnu, na čo mu poškodená odpovedala, že ho nepustí s tým, aby vypadol. Jozef chodil otravovať aj ostatných obyvateľov bytovky. Ich spolužitie označila za problémové.

T. W. K., znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, ktorá vypracovala znalecký posudok č. XXX/XXXX vo vzťahu k obžalovanému Y. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že nezistila u neho aktuálne, ani v čase spáchania skutku prítomnosť žiadnej duševnej choroby alebo poruchy v zmysle psychózy. Zistila však u neho závislosť na alkohole (III. vývojové štádium chronického alkoholizmu podľa Jellinikovej klasifikácie), ktorá bola u neho prítomná aj v čase skutku kladeného mu za vinu, ale obžalovaný v čase spáchania skutku bol schopný rozpoznať nebezpečenstvo a protiprávnosť svojho konania a bol schopný svoje konanie ovládať a podstatné zníženie ovládacej a rozpoznávacej schopnosti v čase skutku nezistila. Z medicínskeho hľadiska by bolo vhodné, aby obžalovaný podstúpil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, nakoľko v čase znaleckého vyšetrenia prejavoval záujem iba o túto formu ochranného protialkoholického liečenia, kde však nemožno vylúčiť, že sa jednalo iba o formálny záujem o toto liečenie v súvislosti s práve prebiehajúcim trestným konaním. Znalkyňa pokračovala, že závislosť od iných psychoaktívnych látok nezistila, ochranné protitoxikomanické liečenie nie je potrebné. K prognóze ďalšieho vývoja osobnosti u obžalovaného vo vzťahu k protispoločenskému konaniu uviedla, že celkový efekt resocializácie u neho bude v značnej miere závisieť od kvality psychoterapeutickej a socioterapeutickej starostlivosti v zameraní na liečbu závislosti ako aj na získanie kritického postoja k závislosti a trestnej činnosti. Z hľadiska psychiatrického pobytu obžalovaného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný, a teda ochranné psychiatrické liečenie nie je potrebné. Znalkyňa ďalej dodala, že obžalovaný je schopný správne chápať zmysle trestného konania a patickú opitnosť nezistila, Počas vyšetrenia neregistrovala agresivitu, len tenziu, bolo zjavne, že obžalovaný je napätý a udával skôr tie údaje, ktoré ho vykreslili ako osobu sociálne žiadúcu.

Súd vypočul aj T. H. K., znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, ktorá vypracovala znalecký posudok č. XX/XXXX týkajúci sa vyšetrenia poškodenej H. V., kde zo záverov vyplynulo, že osobnosť poškodenej je jednoducho štruktúrovaná, zdroje na zvládanie problémov bežného života sú znížené, kontrola záťaže a stresu je nízka, poškodená žije v chronickom trvalom strese v dôsledku nepredvídateľného agresívneho konania obžalovaného, ktoré jej spôsobuje duševné príkorie, bolo u nej zistené zhoršenie psychického stavu v zmysle zintenzívnenia depresívnej symptomológie, ktorá aktuálne dosahuje úroveň stredne ťažkej depresie. Podľa znalkyne poškodená je schopná správne vnímať, zapamätat' si a reprodukovať prežité udalosti, jej kognitívne amnestické schopnosti sú primerané a kontakt s realitou je adekvátny. Znalkyňa nezistila u poškodenej snahu javiť s v lepšom svetle ani snahu poškodiť alebo pomôcť páchatel'ovi, kde jej kognitívne schopnosti sú primerané a osobnosť bez významných patologických rysov, a preto ju hodnotí ako vierohodnú. K vzťahu poškodenej s obžalovaným znalkyňa uviedla, že poškodená ho má rada, ale keď je opitý sa ho bojí, vtedy prežíva stres, je zúfalá z toho, že stále pije.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov obsiahnutých v spise, z ktorých zistil nasledovné:

Obžalovaný je hodnotený všeobecne. Podľa správy o povesti vypracovanej starostom obce Ruská Nová Ves, správanie obžalovaného nebolo prejednávané komisiou verejného poriadku.

Podľa správy FNsP J.A Reimana Prešov, obžalovaný doposiaľ bol 29 krát hospitalizovaný na Psychiatrickom oddelení FNsP Prešov, naposledy od 26.9.2021 do 27.9.2021. Obžalovaný nie je vedený v psychiatrickej ambulancii FNsP J.A. Reimana Prešov.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR plynie, že bol viackrát postihnutý za priestupok podľa § 49 ods. 1 priestupkového zákona, kde min. 4 krát sa priestupku voči občianskemu spolunažívaniu dopustil voči matke.

Obžalovaný Y. V. bol doposiaľ raz súdne trestaný, a to na základe trestného rozkazu Okresného súdu Prešov, sp. zn. 5T/73/2020 zo dňa 3. 12. 2020, právoplatným dňa 16.1.2021, kedy bol uznaný vinným za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest v trvaní 3 roky s podmieneným odkladom s určením skúšobnej doby 18 mesiacov za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ako aj obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok a povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Z takto vykonaného dokazovania, zhodnotiac dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne, súd zistil, že obžalovaný Jozef Huk naplnil všetky znaky žalovanej skutkovej podstaty, a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenia § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, kde k uvedenému dospel na základe nasledovného :

Súd ustálil, že v dobe od 27.07.2021 do 10.11.2021 zo strany obžalovaného došlo k protiprávnemu konaniu spočívajúceho v tom, že spôsobom popísaným vo výroku rozhodnutia u matky H. V. vzbudil dôvodnú obavu o život a zdravie .

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný. Pripustil však, že sa s mamou hádal, kde dôvodom bol alkohol, ale poprel, že by sa jej vyhrážal. No na druhej strane k skutočnosti, či sa dožadoval vstupu do bytu a k následnému poškodeniu dverí ako aj na vyhrážanie spôsobom popísaným vo výroku sa v podstate nevedel sa vyjadriť.

Obžalovaný je zo skutku však usvedčovaný najmä výpoveďou poškodenej H. V., ktorá popísala samotný priebeh a okolnosti skutku kladeného obžalovanému za vinu, kde jej výpoveď bola premietnutá do samotnej skutkovej vety, nakoľko poškodená popísala násilný spôsob akým sa jej syn snaží dostať do bytu a takisto vyhrážky z jeho strany, v dôsledku ktorých sa ho ona bojí.

Obžalovaný je nepriamo usvedčovaný aj výpoveďou svedkyne T. T., ktorá popísala správanie sa obžalovaného pod vplyvom a jej výpoveď podporuje výpoveď poškodenej, keď takisto poukázala na to, že sa stalo, že obžalovaný sa pokúšal vlámať do bytu svojej matky, kedy jej poškodil vstupné dvere, a tiež počula ako jej niekoľkokrát búcha na dvere a žiadal ju, aby ho pustila dnu s tým, že táto to odmietla.

V neprospech obžalovaného, resp. k osobe obžalovaného je potrebné poukázať aj na listinné dôkazy, ktoré korešpondujú aj s výpoveďou svedkyne T., nakoľko podporujú jej tvrdenie, že spolužitie obžalovaného s poškodenou bolo problémové a to potom všetko v súhrne zodpovedá zistenému skutkovému stavu.

Vierohodnosť svedkyne H. V., ktorá obžalovaného usvedčuje zo skutku, nebola žiadnym spôsobom spochybnená, lebo ako vyplýva zo záverov znaleckého posudku T. H. K., znalkyňa poškodenú hodnotila ako vierohodnú, poškodená je schopná správne vnímať, zapamätáť

si a reprodukovat prežitú udalosť. Pokiaľ aj poškodená nevedela uviesť presný čas a okolnosti, kedy jej uviedol vetu o 50 rokov, podľa názoru súdu nemôže to znižovať vierohodnosť jej výpovede vzhľadom k okolnostiam, ktoré popisovala a ktoré prežívala, kde aj ako vyplýva zo znaleckého posudku, znalkyňa nezistila u nej snahu javiť sa v lepšom svetle ani snahu poškodiť alebo pomôcť obžalovanému.

Obžalovaný je plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, ktorý konal nepochybne formou priameho úmyslu podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, lebo chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom (objekt), kde v tomto prípade ide o záujem na ochrane jednotlivca proti závažným vyhrážkam spôsobilým vzbudiť dôvodnú obavu.

U obžalovaného nevznikli žiadne pochybnosti o jeho schopnosti ovládať svoje konanie a rozpoznať jeho nebezpečnosť pre spoločnosť, lebo ako vyplýva z výpovede znalca T. K., táto u obžalovaného nezistila prítomnosť žiadnej duševnej choroby alebo poruchy v zmysle psychózy, obžalovaný v dobe spáchania skutku mohol rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania ako aj mohol ovládať svoje konanie a je schopný chápať zmysel trestného konania.

Pokiaľ ide o objektívnu stránku prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, táto, aby bola naplnená, musí ísť o vyhrážanie objektívne spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu u toho voči komu hrozba smeruje, pričom dôvodnou obavou sa rozumie vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým sa vyhráža. V tomto prípade vyššie popísané agresívne konanie obžalovaného v spojitosti aj s predchádzajúcim odsúdením ako aj postihnutím za priestupky vo vzťahu k matke vzbudilo dôvodnú obavu u poškodenej o jej zdravie a život, kde táto v dôsledku strachu z jeho nepredvídateľného agresívneho konania žije v chronickom trvalom strese a zároveň bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi správaním obžalovaného a následkom, t.j. že poškodená V. pociťovala dôvodnú obavu z konania obžalovaného, lebo aj ako plynie z výsluchu znalkyne T. H. K. bolo u poškodenej zistené zhoršenie psychického stavu v zmysle zintenzívnenia depresívnej symptomológie, ktorá aktuálne dosahuje úroveň stredne ťažkej depresie, čím teda bola naplnená aj objektívna stránka.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd teda k názoru, že spôsob počinania obžalovaného a okolností, za akých k tomu došlo umožňuje prijať záver, že konanie bolo takej intenzity a charakteru, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty žalovaného trestného činu po stránke objektívnej ako aj subjektívnej.

V tomto prípade naplnil obžalovaný svojim konaním aj kvalifikovanú skutkovú podstatu, pretože došlo k spáchaniu daného činu na chránenej osobe, teda blízkej (§ 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona), keď blízkou osobou v zmysle § 127 ods. 4 Trestného zákona sa rozumie aj príbuzný v priamom pokolení.

Teda súd uzavrel, že obžalovaný Y. V. svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona, pričom nezistil žiadnu z poľahčujúcich okolností podľa § 36 Trestného zákona. Na druhej strane obžalovanému priťažuje v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona tá skutočnosť, že už bol doposiaľ súdne trestaný, čo nemohol nezobrať do úvahy, keďže skutku kladeného mu za vinu v tomto konaní sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia vo veci vednej pod sp.zn 5T 73/2020.

Trestný zákon v jeho osobitnej časti za prečin podľa 360 ods. 2 Trestného zákona je možné uložiť odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky.

Vzhľadom na okolnosti skutku, spôsob jeho spáchania ako aj závažný následok, kedy v dôsledku jeho konania popísaného vo výroku rozhodnutia vzbudil vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla u svojej mamy ako poškodenej, ktorej sa aj vyhrážal, nakoľko táto sa ho bojí, keď je opitý a prežíva stres, súd dospel k záveru, že na obžalovaného na uvedenie si následkov svojho konania je potrebné pôsobiť trestom odňatia slobody spojeným s jeho výkonom, keďže obžalovanému plynie skúšobná doba podmieneného odsúdenia za iný jeho trestný čin, pre ktorý bol právoplatne odsúdený, a to pod sp. zn. 5T 73/2020 (trest podmienený by nebol ani zákonný s odkazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona) a za primeraný považoval trest pri dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností (§ 38 ods. 4 Trestného zákona), a to v trvaní 2 rokov.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný v posledných 10 rokoch nebol vo výkone trestu za úmyselný trestný čin, lebo táto skutočnosť je zrejmá z aj odpisu registra trestov, obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

S odkazom na závery znaleckého posudku T. K., z ktorých plynie, že je indikované ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou, súd takého ochranného opatrenia obžalovanému aj uložil.

Takýto trest súd považoval za primeraný a dostatočný na zabezpečenie účelu Trestného zákona a dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Pokiaľ ide o nárok na náhradu škody poškodenej H. V., túto súd odkázal s jej nárokom na civilný proces, pretože by bolo treba vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presiahlo rámec trestného konania.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove cestou Okresného súdu Prešov.